

Asia: VN/4099/2024

Lausuntopyyntö: Työryhmämietintö hallituksen esitykseksi hankintalain, erityisalojen hankintalain sekä rikosrekisterilain 6 b §: n muuttamiseksi

Lausunnonantajan lausunto

Esityksen yleiset tavoitteet ja päämäärät

Mitä mieltä olette esityksen yleisistä tavoitteista ja päämääristä? Saavutetaanko esityksellä hallitusohjelman yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä?

Suomen Erillisverkot Oy kiittää mahdollisuudesta lausua mietintöön hankintalainsäädännön muuttamisesta.

Yleiset tavoitteet säästöistä ja kilpailun lisäämisestä ovat erittäin kannatettavia ja onnistuessaan saavat aikaan julkisen hankinnan kustannusten hillintää ja aiempaa laadukkaampia ja parempia tavaroita ja palveluita julkisen sektorin käyttöön.

Suomen Erillisverkot joutuu kuitenkin toteamaan, että ehdotetuilla muutoksilla näiden tavoitteiden saavuttaminen ei ole valitettavasti todennäköistä. Monesta esityksen toimenpiteestä aiheutuu käytännön hankintatoimen järjestämisessä lisätyötä, lisää hallinnollisia velvoitteita sekä sitoutuu aiempaa enemmän aikaa hankintamenettelyiden toteuttamiseen, ilman selkeää näkymää siitä, miten tavoitellut hyödyt käytännössä saavutetaan.

Hankintojen valmistelu

Hankintojen valmistelua koskevilla ehdotuksilla pyritään lisäämään hankintojen huolellista valmistelua, markkinakartoituksen käyttöä, sekä kilpailua julkisissa hankinnoissa. Tavoitteena on saada lisää tarjontaa ja säästöjä. Työryhmän mietinnössä ehdotetussa ratkaisussa on samanaikaisesti pyritty varmistamaan, että se on käytännön hankintatoimen näkökulmasta tarkoituksenmukainen.

Yksittäisen hankintamenettelyn riittävä valmistelu on lähtökohtainen edellytys onnistuneelle hankintaprosessille. Tästä syystä on kannatettavaa, että esityksessä kannustetaan hankintayksiköitä panostamaan riittävästi yksittäisen hankinnan valmisteluun.

Erillisverkot katsoo kuitenkin, että esityksessä toivottua hankinnan huolellista valmistelua ja kasvavaa kilpailua ei haeta tarkoituksenmukaisilla menettelytavoilla. Ehdotetut uudistukset muuttaisivat toteutettavan hankintamenettelyn aiempaa hallinnollisemmaksi ja tosiasiallisesti

lisäävät hankintamenettelyn kestoja, siihen kuluvaan aikaan ja lisäävät menettelyyn liittyviä oikeudellisia riskejä.

- **Kuinka hyvin hankintalain 65, 75, 124 ja 125 §:iä koskeva esitys edistää markkinakartoituksen käyttöä ja hankinnan huolellista valmistelua?**

Ehdotettu 65 §

Ehdotetussa muutoksessa pykälään lisättäisiin laajempi määrittelyosa markkinakartoituksen toteuttamiseksi. Ehdotetussa muutoksessa pykälään lisättäisiin uusi toinen momentti, jossa arvoltaan yli 10 miljoonan euron hankinnassa hankintayksikkö velvoitettaisiin toimittamaan markkinakartoitus tai toteuttamaan arviointi eri toteutusvaihtoehtojen kesken osana hankinnan suunnittelua. Koska ehdotettu muutos tulisi hankintalain 65 §:ään, koskisi muutos EU-kynnysarvon ylittäviä hankintoja.

Markkinakartoituksen osalta tulisi kuitenkin pitäytyä nykyisessä mallissa, jossa hankintayksiköllä on mahdollisuus se tehdä, mutta markkinakartoituksen laatiminen ei olisi velvoittavaa. Velvoittavuus tulisi poistaa yli kymmenen miljoonan euron hankinnoilta, eikä hankintaa tulisi olla velvollisuus keskeyttää, mikäli markkinakartoitusta ei ole tehty ja hankintamenettelyssä vastaanotetaan vain yksi tarjous. Pelkästään hankinnan arvo ei ole indikaatio siitä, että hankintaprosessin onnistunut lopputulos edellyttäisi markkinakartoituksen toteuttamista. Hankintayksiköllä voi olla täysin riittävä tieto hankintaprosessin tarkoituksenmukaisesta toteuttamistavasta eikä markkinakartoituksen toteuttaminen välttämättä tuo mainitun kaltaisessa tilanteessa lisäarvoa menettelyn toteuttamiselle. Vastaavasti on lähtökohtaisesti oletettavissa, että mikäli hankintayksikkö on tekemässä hankintaa, jonka se tietää olevan yli kymmenen miljoonan euron arvoinen, ei se tee sitä harkitsematta erilaisia hankinnan toteuttamistapoja. Viimeksi mainitusta syystä erilaisten toteuttamisvaihtoehtojen läpikäynnin veloitteen kategorinen lisääminen lakiin ei todennäköisesti tuota suurta lisäarvoa veloitteen piiriin luettavien hankintojen toteuttamisessa.

Ehdotettu muutos mitä todennäköisimmin lisää hankintayksiköiden hallinnollista taakkaa hankintamenettelyiden toteuttamiseen liittyen, vaikka sitä olisi perustelluina enemmän keventää. Siksi ehdotettu muutos (65 §) ei ole kannatettava ja se tulisi jättää säätämättä.

Mikäli lainsäätäjän toimesta halutaan entisestään lisätä hankintojen julkisuutta ja läpinäkyvyyttä, olisi toivottavaa harkita enemmän vaihtoehtojen, hankintatoimintaa vähemmän kuormittavien toiminnallisuuden edistämistä. Tällaisia voisivat olla esimerkiksi hallitusohjelmassa todetun ostolaskudatan hyödyntäminen tai hankintayksiköiden hankintakalentereiden laadinnan ja saatavilla pitämisen korostaminen. Näissä mahdollisissa uudistuksissa on toki huomioitava kunkin hankintayksikön toiminnan luonne ja mahdollisuus julkistaa mainitun kaltaisia tietoja.

Ehdotettu 75 §

Ehdotetussa lainkohdan muutoksessa hankintayksikköä veloitteisiin jatkossa jakamaan hankintansa osiin. Osiin jakaminen voitaisiin ehdotetun sisällön mukaan toteuttaa kaksi tai useampi toimittaja puitejärjestelyyn tai perustamalla dynaaminen hankintajärjestelmä. Ehdotuksen mukaan lainkohtaan lisättäisiin myös perusteet olla jakamatta hankintaa osiin.

Erityisen merkittävää 75 §:ään ehdotetussa muutoksessa olisi se, että jatkossa lain 146 §:n ehdotetun muutoksen myötä hankinnan osaan jakamisesta olisi mahdollisuus hakea muutosta markkinaoikeudessa. Näin avautuvasta lisävalitustiestä johtuen ehdotettu muutos ei missään nimessä ole kannatettava ja se tulisi jättää säätämättä – valitusperusteeseen palataan tarkemmin myöhemmin lausunnossa.

75 §:ään ehdotettavassa muutoksessa poiketaan ensinnäkin siitä, mitä hankintalainsäädännössä ja oikeuskäytännössä on perinteisesti omaksuttu ostajan (hankintayksikön) oikeudesta määritellä itse hankintatarpeensa ja määritellä hankittavan tuotteen tai palvelun tarkempi sisältö. Selkeänä lähtökohtana on pidetty sitä, että tilaaja-toimittaja -suhteessa tilaaja päättää, mitä ja missä laajuudessa se ostaa. Mikäli ehdotettu muutos toteutuu, muutetaan käytännössä pääsääntöä siihen, että ostajan tulisi aina jakaa hankittavaksi tarkoitettu kokonaisuus pienempiin osiin (pykälässä suunniteltuja poikkeuksia lukuun ottamatta), eikä päätös olisi enää kokonaan ostajan käsissä. Tällaista muutosta ei voida pitää toivottavana.

Lisäksi tulee huomioida, että kategorinen velvollisuus hankintojen osiin jakamiseen ei ole sopusoinnussa hankintalain taustalla olevan hankintadirektiivin kanssa. Hankintadirektiivin resitaaliosassa on todettu, että ”-- hankintaviranomaisia olisi erityisesti kannustettava jakamaan suuria hankintasopimuksia osiin” (resitaaliosan kohta 78), minkä perusteella ei siis olisi tarkoituksenmukaista jakaa kaikkia hankintoja pienempiin osiin, vaan suurimmat, joihin osallistuminen pk-yrityksille oletettavasti tuottaa merkittävimpiä haasteita. Edelleen hankintadirektiivin resitaaliosan samassa kohdassa todetaan, ettei hankintayksikköjä tule velvoittaa hankintojen jakamiseen, vaan velvoittaa ottamaan mahdollisuus hankinnan jakamiseen huomioon (”Hankintaviranomaisella olisi oltava velvollisuus arvioida, onko sopimusten jakaminen osiin asianmukaista -- .”).

Edellä kuvatuilla perusteilla Erillisverkot katsoo, että hankintojen jakamisen veloitteesta ja siten ehdotetusta 75 §:n muuttamisesta tulee luopua.

Ehdotettu 124 §

Ehdotetussa 124 §:n muutoksessa veloitetaan hankintayksikköä laatimaan kuvauksen siitä, miten hankintayksikkö on suorittanut hankinnan valmistelun. Tämä on yksi esityksen kohdista, joilla hankintayksiköille asetetaan hallinnollista lisätyötä, jota tulisi ennemmin vähentää. Suomen Erillisverkot Oy ei kannata ehdotettua muutosta hankintalain 124 §:ään. Vastaavasti 124 §:ään liittyvää hankintalain 146 §:n muutosta, jonka mukaan valittava ei saisi 124 §:n mukaisesta hankintaa koskevasta toteutuksesta jättää auki sen, että onko muutoksen jälkeen mahdollista valittava muista 124 §:n tarkoittamista kohdista? Varsinkaan tällaista valitusperusteiden laajentamista ei muutoksella tule mahdollistaa.

Ehdotettu 125 §

Mietinnössä on ehdotettu veloitetta kilpailuttaa hankinta uudelleen, jos hankintamenettelyssä on saatu vain yksi tarjous. Mietinnön perusteella toteuttamistavaksi on valittu asettaa hankintayksikölle velvoite keskeyttää hankintamenettely ja kilpailuttaa se uudelleen, jos avoimen menettelyn perusteella on vastaanotettu vain yksi tarjous. Ehdotettu 125 §:n muutos tulee jättää säätämättä.

Ehdotettu tapa asettaa hankintayksikölle velvollisuus keskeyttää hankinta ei ole kannattava, sillä koko hankinnan keskeyttäminen on poikkeus pääsääntöön, jonka mukaan käynnistetyn hankintamenettelyn tulisi lähtökohtaisesti johtaa hankintapäätökseen ja sopimukseen valitun

toimittajan kanssa. Keskeyttämisen asettaminen hankintayksikön velvoitteeksi ei ole kannatettava sääntelymuoto.

Tällä hetkellä hankintayksiköillä on jo mahdollisuus keskeyttää hankinta sillä perusteella, ettei menettelyssä muodostu kilpailua. Vain yhden tarjouksen saaminen ei ensinnäkään välttämättä johdu hankintayksikköön liittyvästä syystä, vaan pelkkä markkinatilanne saattaa hyvinkin olla sellainen, ettei tarjouksia tule yhtä enempää. Mikäli saatu tarjous on hankintayksikön kannalta riittävä ja täyttää hankintatarpeen, on hankintayksikön resurssien hukkaan heittämistä tehdä samaa työtä kahta kertaa peräkkäin, mihin ehdotettu muutos käytännössä johtaa. Vastaavasti on odotettavaa, kahden kilpailutuksen tekeminen peräjälkeen samasta hankinnan kohteesta todennäköisemmin on omiaan nostamaan jälkimmäisessä menettelyssä saatavien tarjousten/tarjouksen hintatasoa, kun tieto kilpailun vähäisyydestä käy ilmi.

Käytännön hankintatoiminnan kannalta velvoite suorittaa vastaava prosessi uudelleen vain sen vuoksi, ettei menettelyssä ole vastaanotettu kuin vain yksi tarjous lisää huomattavasti hankintayksikköjen toiminnan hallinnollista taakkaa.

Edelleen epäselväksi jää miten käytännön tasolla tätä velvoitetta valvotaan. Tilanteessa, jossa hankintayksikkö on julkaissut avoimen menettelyn tarjouspyynnön ja vastaanottanut vain yhden tarjouksen, on prosessissa tuolloin lähtökohtaisesti kaksi intressitahoa; hankintayksikkö ja menettelyyn ainoan tarjouksen jättänyt tarjoaja. Jos prosessi kuitenkin viedään loppuun ja hankintasopimus allekirjoitetaan, jää avoimeksi, että mikä on se taho, joka valvoo velvoitetta kilpailuttaa hankinta uudelleen? On lähtökohtaisesti vaikea nähdä, että voittanut tarjoaja haluaa saattaa juuri voittamansa hankintamenettelyn jälkeen toimituksensa uudelleen tarjouskilpailun piiriin, eikä hankintayksikölläkään lähtökohtaisesti ole intressiä kilpailuttaa hankintaa ns. muodon vuoksi uudelleen. Tilanne kuvatussa tilanteessa olisi siten jokseenkin erikoinen.

Edellä lausutun perusteella ehdotettua muutosta 125 §:ään ei tule tehdä, sillä se lisää huomattavasti hankintayksikön hallinnollista taakkaa, tarpeetonta työtä ja mahdollisesti vielä lisää hankintayksikköjen kustannuksia.

- **Ovatko esitetyt keinot sopivia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi?**

Ehdotetut muutokset eivät edellä esitetyllä tavalla ole kannatettavia. Niiden säätämisestä tulisi luopua. Koska kyse on pääasiassa julkishallinnon organisaatioiden tavara- ja palveluhankinnan ostotoiminnan menettelysäännöstöstä, tulisi hankintamenettelyä ennemmin keventää ja nopeuttaa. Nyt suunnitellut muutokset tuskin lisäävät yritystenkään kiinnostusta käyttää omaa aikaansa pitkään kestäviin ja monimutkaisiin prosesseihin päästääkseen myymään palveluitaan tai tavaroitaan julkisen hallinnon ostajalle.

Sidosyksiköiden käytön rajoittaminen

Mitä mieltä olette esityksessä ehdotetusta sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevasta vaatimuksesta? Onko se mielestänne tarkoituksenmukainen ja toteuttamiskelpoinen?

Vuoden 2017 alusta voimaan tulleen hankintalain sidosyksikkösääntely on vertailussa muihin EU-jäsenvaltioihin nähden tiukempaa. Suomi esimerkiksi lienee edelleen yksi niistä suhteellisen harvoista EU-maista, jotka hankintadirektiiviä implementoidessaan ovat säätäneet tiukennuksia ns. ulosmyyntiin liittyviin rajoituksiin (lähde: <https://www.kkv.fi/uploads/sites/2/2021/11/2021-kkv-selvityksia-6-2021-sidosyksikoiden-ulosmyynti-selvityksen-ensimmäinen-vaihe.pdf>, s 13). Näin ollen

sidosyksiköiden toimintaa on hankintalaissa jo rajoitettu ennen nyt puheena olevaa muutosehdotusta.

Suomen Erillisverkot Oy:n mielestä tulisi harkita tarkkaan sitä, tuottaako sidosyksikköjen käyttöedellytysten kutistaminen hyötyjä siinä muodossaan, kuin nyt on suunniteltu. Riskinä esitetystä suunnitelmasta on sellaisten hankintojen järjestämisen ongelmat, jotka nyt on toteutettu sidosyksikkötoiminnan piiristä, ja josta muutoksen tullessa voimaan jouduttaisiin luopumaan, eikä vastaavaa markkinaa tai resurssia hankinnan toteuttamiseksi hankintayksiköillä ole olemassa. Tällöin moni, oletettavasti varsinkin pienempi hankintayksikkö, on suuren haasteen edessä joutuessaan kilpailuttamaan hankinnan, joka aiemmin on voitu toteuttaa in house -yhtiöltä.

Minkälaisia vaikutuksia esitetyllä sidosyksiköiden omistusosuuden vähimmäisvaatimuksella mielestänne on?

Mikäli esitettyllä tavalla sidosyksikköä hyödyntävällä hankintayksiköllä tulee olla vähintään 10 prosentin omistusosuus sidosyksiköstä, tarkoittaa tämä automaattisesti ensinnäkin merkittävää kavennusta nykyiseen tilanteeseen ja todennäköisesti nostaa hankintayksiköille aiheutuvia kustannuksia.

Esitetty vähimmäisvaatimus tulee todennäköisesti hankaloittamaan in house -hankintojen käyttömahdollisuuksia ja tämä hankaloittaminen vaikuttaa myös sellaisiin in house -hankintoihin, jotka voivat esimerkiksi olla jonkin tietyn palvelun järjestämisen kannalta ehdottoman tarvittavia tai joihin ei ole muuta tarkoituksenmukaista toteuttamistapaa. Tästä syystä ehdotetun kaltainen staattisen rajan vetäminen johonkin tiettyyn prosenttiosuuteen on riskialtista ja saattaa tuottaa käytännön toiminnan järjestämisessä ennakoimattomia haasteita sekä ongelmia. Ehdotettu vähimmäisomistusosuusraja ei siten ole kannatettava muutos hankintalakiin.

- **Jos sidosyksiköitä koskeva muutos toteutetaan esitettyllä tavalla, mitä toimenpiteitä ja niistä aiheutuvia kustannuksia muutos todennäköisesti aiheuttaisi edustamanne organisaation eri toimialojen kannalta ja yleisesti?**

Suomen Erillisverkkojen toiminnan kannalta esityksellä ei ole vaikutuksia, sillä yritys on kokonaan Suomen valtion omistama. Edellä esitetty kommentti on annettu yleisenä huomiona sidosyksiköiden käyttöön yleensä käytännön hankintatoiminnassa julkisella sektorilla.

- **Mitä toimenpiteitä organisaationne aikoo sidosyksikön omistajana tehdä vähimmäisomistusrajaa koskevan sääntelyn seurauksena (esimerkiksi jatkuuko toiminta markkinaehtoisena, puretaanko yhtiö, pilkotaanko yhtiö, ryhdytäänkö muihin toimenpiteisiin?)**

Tällä seikalla ei ole vaikutusta Suomen Erillisverkot Oy:n toimintaan.

- **Minkälaisia taloudellisia tai muita hyötyjä muutoksesta todennäköisesti seuraisi?**

Suomen Erillisverkot Oy:lle muutoksesta ei aiheutuisi hyötyjä.

Ovatko esitetyt sidosyksiköitä koskevat siirtymäajat mielestänne riittävät? Kuinka paljon aikaa muutoksiin tarvitaan?

Suomen Erillisverkot Oy:lle ei aiheudu toimenpiteitä, joten siirtymäaikakysymys ei realisoidu kohdaltamme.

Tämän lausunnon jättämishetken mennessä on jätetty jo monta lausuntoa, joissa käy ilmi, ettei siirtymäaika ole riittävä, vaan oletettavasti aivan liian lyhyt.

• Mitä siirtymäaikaa vaativia toimenpiteitä sidosyksiköitä koskeva kirjaus aiheuttaisi?

Suomen Erillisverkot Oy:n kohdalla ei olisi vaikutusta siirtymäaikaa koskevaan kysymyksenasetteluun liittyen.

Mietinnön liitteinä olevissa eriävissä mielipiteissä on esitetty poikkeuksia sidosyksiköiden omistususuusvaatimukseen. Tulisiko vaatimukseen säätää poikkeuksia? Minkälaiset poikkeukset olisivat tarkoituksenmukaisia?

Suomen Erillisverkot Oy:n kanta on, että sidosyksikkösääntelyssä tulisi pidättäytyä voimassa olevan lain sisällössä, joka jo rajoittaa merkittävästi sidosyksiköiden käyttömahdollisuuksia. Hankintalainsäädännön ongelma muutoinkin on se, että laki koetaan vaikeaselkoiseksi ja monimutkaiseksi sääntelykokonaisuudeksi, eikä ehdotettu sidosyksikkösääntelyn muutos mainittua tilannetta helpota. Lisävaatimuksen säätäminen sidosyksikön soveltamisalaan lisää edelleen hankintalain kompleksisuutta, mitä tulisi ennemmin mahdollisimman laajalti vähentää.

Turvallisuus ja huoltovarmuus

Vastaako esitys turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeviin tarpeisiin? Onko esitetty muutos riittävä keino varmistaa turvallisuuden toteutuminen hankinnan elinkaaren aikana ottaen huomioon EU-hankintadirektiivien reunaehdot, sekä muu turvallisuutta ja huoltovarmuutta koskeva sääntely?

Suomen Erillisverkot katsoo, että huoltovarmuutta koskevien säädösehdotusten lisääminen hankintalakiin on kannatettava lisäys. Voimassa olevasta hankintalaista ovat aiemmin puuttuneet suorat huoltovarmuuskriittisiin hankinnan kohteisiin liittyvät erityissäännökset. Kuten muistiossa on lausuttu, on turvallisuuskriittisillä hankinnoilla vaihtoehtoisia toteuttamistapoja (esim. ns. puolustus- ja turvallisuushankintojen hankintalaki), mutta haasteen ovat aiemmin muodostaneet hankinnat, jotka sinällään huoltovarmuuden kannalta ovat merkityksellisiä, mutta niiden luonteeseen ei sisälly sellaisia ominaisuuksia, että niitä voitaisiin käsitellä puolustus- ja turvallisuushankinnan piirissä.

Suomen Erillisverkot kannattaa ehdotettua muutosta ja pitää varsinkin suunniteltua 71 §:n muutosta hyvänä lisäyksenä.

Rikosrekisteriotteen pakollisuudesta luopuminen

Rikosrekisteriotteiden pakollisesta käytöstä luopumista koskevan ehdotuksen tavoitteena on sujuvoittaa hankintamenettelyjä ja vähentää hallinnollista taakkaa.

Ehdotus rikosrekisteriotteiden pakollisuusvaatimuksesta on hankintamenettelyn jouhevan edistämisen näkökulmasta kannatettava. Edelleen hyvänä ehdotuksena pidetään sitä, että hankintayksiköllä on edelleen mahdollisuus edellyttää rikosrekisteriotteen toimittamista.

- **Missä määrin muutos vaikuttaa hallinnolliseen taakkaan yhtäältä hankintayksiköiden ja toisaalta tarjoajien kannalta ja edistää näitä tavoitteita?**

Esitetty muutos keventää hankintayksikön hallinnollista työtä hankintamenettelyn tarjoajien kelpoisuuden varmistamisen yhteydessä. Tulevaisuudessa olisi edelleen hyvä valmistella mahdollisuutta tarkastaa rikosrekisteritietoja sähköisen välineen kautta, mutta tämän tavoitteen toteuttaminen edellyttänee laajempia lainsäädäntömuutoksia.

Hankintojen ilmoittaminen

Mitkä ovat näkemyksenne hankintojen ilmoittamista koskeviin muutoksiin? Lisäävätkö ehdotetut muutokset hankintojen avoimuutta tarkoituksenmukaisella tavalla?

Julkisiin hankintoihin liittyvä avoimuuden lisääminen on kannatettavaa. Jälki-ilmoitusvelvollisuuden laajentaminen kansallisiin hankintoihin on kuitenkin seikka, jota emme kannata, sillä se lisää uudella tavalla hankintayksikön hallinnollista työmäärää; tästä uudistuksesta on näin ollen luovuttava.

Muut huomiot

Mietinnössä asetetaan lisää hallinnollista taakkaa hankintayksiköille ja avataan myös uusi valitusperuste käytettäväksi markkinaoikeusvalituksiin. Mietinnössä ei kuitenkaan oteta kantaa siihen, miten oletettavasti kasvava valitusmäärä (kun lisää valitusteitä avataan) hoidetaan. Mietinnössä on käyty läpi vuoden 2021 aikana valmistunut selvityshenkilön raportti ja myöhemmin hankintojen oikeusturvakysymyksiä sivuten todettu, ettei tällä hetkellä ole tarvetta uudistaa olemassa olevaa hankintojen oikeusturvajärjestelmää.

Edellä lausuttu huomioiden olisi vähintään syytä arvioida uudelleen mahdollisuutta hankinnoista tehtävien muutoksenhakumenettelyiden keston lyhentämiseen. Kun hankintavalitusten tekemismahdollisuuksia mietinnössä käytännössä lisätään, tulee vastaavasti hankintavalitusten käsittelyä pystyä tehostamaan.

Käytännön hankintatoiminnassa on nykyisellään tiedossa toimialoja, joiden piiristä hankintamenettelyssä on valmistauduttava jo tarjouspyyntöä laadittaessa myöhempään valitusprosessiin. Hankintalakia uudistettaessa tulisi ehdottomasti puuttua tähän julkisen hankinnan

järjestelmän pitkäaikaiseen ongelmaan ennen kuin avataan uutta/uusia valitusmahdollisuutta/-ksia nykyistä muutoksenhakujärjestelmää kuormittamaan.

Tyrkkö Teemu
Suomen Erillisverkot Oy